

ของใช้ในชีวิตประจำวัน และผ้าห่อคัมภีร์ของชาติพันธุ์ไทยมอญ

ของใช้ในชีวิตประจำวัน

ชาวไทยมอญในสมัยโบราณ จะเครื่องประดับตกแต่งร่างกายหลายชนิด ได้แก่

๑. กำไล ส่วนมากเป็นกำไลเงิน สำหรับใส่ข้อเท้าของหญิง แต่ปัจจุบันไม่นิยมใช้ จะใช้สำหรับของนาควในพิธีบวชเท่านั้น

๒. เข็มขัด จะทำด้วยเงิน มักใช้เป็นเครื่องประดับของชายและหญิง

๓. ลูกปัด นำมาใช้เป็นเครื่องประดับ ตกแต่งมักทำด้วยหินและแก้ว

๔. กระดุกสัตว์ จะนำมาทำเป็นกำไลเท้า ซึ่งใช้เป็นเครื่องประดับได้อย่างหนึ่ง

๕. สำริด จะนำมาทำเป็นกำไลเท้า

๖. ขมิ้น ดินสอพอง เป็นเครื่องประพินโฉมของหญิงในสมัยโบราณ

นอกจากนี้ชาวมอญยังมีภาชนะใส่ของที่เป็นจักสานและเครื่องทองเหลืองและอุปกรณ์ ทำมาหากินที่คล้ายคลึงกับชนกลุ่มอื่นๆ แตกต่างตรงชื่อเรียกในภาษามอญ

ผ้าห่อคัมภีร์

ในสมัยที่การพิมพ์ยังไม่แพร่หลาย คัมภีร์โบราณมีบทบาทมากในการเผยแผ่พุทธศาสนา ผู้ชายสามารถบวชเรียนได้ มีโอกาสสุกตัตตามหลักศาสนา ส่วนผู้หญิงก็มีบทบาทสำคัญที่จะทำนุบำรุงศาสนาในทุกๆ ด้าน เช่น การเป็นโยมอุปภัฏฐายิกา การทำบุญเนื่องในโอกาสต่างๆ การสร้างศาสนสถานวัตถุ ฯลฯ การทำผ้าห่อคัมภีร์ก็เป็นโอกาสที่ผู้หญิงจะได้ทำนุบำรุง พระพุทธศาสนา ด้วยการอุทิศแรงกายและความตั้งใจจริงในการถัก

ทอ และตัดเย็บผ้าห่อคัมภีร์ให้เป็นเครื่องปกป้องพระธรรมคำสอนซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของพระพุทธศาสนา นอกจากคุณค่าทางด้านพุทธศาสนาแล้ว ผ้าห่อคัมภีร์ยังสะท้อนให้เห็นศรัทธาความเชื่อและวิถีชีวิตของผู้คน

ผ้าห่อคัมภีร์แบบมอญโบราณ ทำจากเส้นด้ายถักเป็นลวดลายต่างๆ ด้านในมีโครงทำด้วยไม้ไผ่

ผ้าห่อคัมภีร์ โบราณวัตถุสำคัญของวัดม่วง มีเป็นจำนวนมากที่เก่าแก่ถึงสมัยอยุธยา นับว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติที่มีคุณค่าแทบหาไม่ได้ในปัจจุบัน ประเพณีการใช้ผ้าที่สวยงามห่อพระคัมภีร์นี้สะท้อนถึงความศรัทธาในพระศาสนาของชาวมอญได้เป็นอย่างดี

